

Творческий конкурс

"Санар кибик түйюлдю хакъынгы, Ёкюл болуп, жакълайса халкъынгы..."

Мени атамы анасы

**Учащаяся 7 «Б» класса
Гасиева Алина**

**Руководитель: Атабиева Зайда Ахмедовна,
учитель балкарского языка и литературы**

2016 Г.

Мени атамы анасы

1944жылда 8-чи мартаны эрттенлигинде юйлерибизге кирип, солдатла: « Чыгыгызы!» - деп къычырдыла. Не болгъанын, нек болгъанын да ангыламай эдик. «Хайда, жылы затла, аш-азыкъ алыгъыз да, тебирегиз! Сизни кёчюрген этебиз», - дедиле солдатла. Не этерик эдик? Ким не алгъанын да ангыламай чыкъдыкъ. Эгечим ол заманда, жетинчи классдан башлап, тюкенде ишлей эди. Аны къолунда тюкенин ачхычлары болуп, ол а аны къайгъысын этип болгъанды, асыры тюзкъулдан. «Бу ачхычланы кимге берейим?»- деп, тюкенинче чапды. Алайда бир солдат ачхычланы андан алыш, тюкенден чарыкъла алыш, эгечиме берди. Не алгъаныбызын да билмей, ашыкъ-бушукъ чыкъдыкъ. Чегет аягъында, бир уллу машиналагъа миндирип алыш кетдиле. Нальчикге элтдиле. Анда бизни мал ташыгъан вагонлагъа миндирили. Биз, сабийле, не билейик, ойнай-кюле бара эдик, бир иги жерге элтген сунуп. Атабыз а, онгсуз болуп, аруп бара эди. «Сиз, хайырсызла, не кюлесиз? Бизни ары кетгенибиз бери къайтмайды», - деди...

Юч күн баргъандан сора, атама ёлдю. Адамла ачдан, сууукъдан, аруп, ёлюп бара эдиле. Жол узакъ. Итил суууна жетдик. Аны башы бла, суу юсю бла, уллу кёпюр бар эди. Бизни аны юсю бла ётдюрюп, кёпюрнүү сынайдыла деген эдиле. Ары жете туруп, жолда тохтатдыла. Къыш, къуру тюзле, буз болуп, алайда тюшюрдюле да: «Хайдагъыз, кеси керегигизге барыгъыз, ашагъыз!» - дедиле. Биз да, чоюнла чыгъарыш, картош салдыкъ. Ол жылына башлагъанлай а, кетдик: «Минигиз!» - деп къычырдыла да. Вагонлагъа тебирели. Къайры минерик эдинг? Уллула- Хуболланы Хамзат Жылкыбайланы кишилери сабийлени вагоннга атып-атып миндирили. Алайда къалгъан да болгъандыла...

Жол узакъ. 18-20 күн бардыкъ. Бир къазакъ элде тёкдюле. Анда юйлеге юлешдиле. Тогъуз күн ала бла турдукъ. Артда дагъыда бир ат орунлагъа юлешдиле. Боран, буз, сууукъ жер бир кесекден анам да ёлдю, ачдан, аууз къабынын бизге къапдыра...

Бу ат орунлада къалай турайыкъ деп, зылдыланы кесип, юй ишледик. Юй болуп'а, фанер эшиги бла. Ачсанг, къар ичине

къуюлуп келе эди. Къар эриген заманда, суу басып, бузула, оюла, зылдыладан не юй боллукъ эди?..

Эгечлерим станокда агъач жыргъан жерде ишлей эдиле. Анда алагъа иш хакъларына шорпа суу бла гыржын къабын бере эдиле. Ала, харипле, аны да манга бла къарындашыма келтире эдиле. Ол заманда манга жети жыл бола эди, къарындашыма уа - андан аз. Артда эки эгечим да бирден ёлдюле. Алагъа къабыр къазалмай, кючюбоз жетмей, сууукъдан, жерни кесип-кесип, терен да болмай, къарындашчыгъым да ёлюп, кесим къалдым. Сора мени анамы къарындашыны къызы алды. Ала бла жашап турдум.

Бек алгъа къыйналып турдукъ, артдан-артха, жылла да ёте, жылы да болгъандан сора, картоф салыргъа да кюрешип, баш кечиндири турдукъ. Биз Акмаин обласъны Макен районунда эдик. Аладан мени дагъыда атамы эгечи Нёгерланы Биба бла кишиси Кючюк алдыла. Кеслерине алыш, тукъумну алышдырдыла. Мен Османладан эдим. Энди Нёгерладанма. Тургъан жерибиз Кокчитау обласъны Сунджа району эди. Мында жашап къалдыкъ. Уллуракъ болуп, эшиу эшерге юйренип башладым. Артдан терекчикле салыргъа жюрой эдим. Ма алай бла, аш багъасын ишлеп башладым. Артдан дагъыда, ат алыш, аны саууп, разъезден ат сют сатып башладым. Станциягъа тюшген, миннген адамла, къымыз деп, бек иги ала эдиле. Ма алай, жашау этерге кюреше, оноч жыл турдукъ.

Бери кёчюп келгенде, Мухолда жер бердиле, алайда юй салып жашап башладыкъ. Айтырыкъ затла кёпдюле, унутхан этеме ансы.

Мени ыннам алты сабий ёсдюргенди. Ала барысы да юйдегили болуп, кеслери юйюрлерин есдюргендиле. Ыннамы 17 туудугъу барды. Биз барыбыз да ыннабызыны айтханын этебиз, бек сюебиз. Хар зат бла да кёлюн алабыз. Къалгъан жашауун тынгылы, насыплы етдюрсе сюебиз.